

ŽELIVSKÁ KŘÍŽOVÁ CESTA

Text napsal P. Antonín Šuránek v internaci v Želivě (1951 – 1955) na nápěv písně „Když na kříži pněl Spasitel“, Kancionál č. 306

Úvod: Je cesta trním posetá, - jež liliemi prokvétá. Šel po ní s křížem Kristus Pán. K ní každý z nás je povolán – a jeho vlídným okem zván.

1. Kdo Kristu volá: „Ukřižuj!“, - ten v hřeby mění jazyk svůj, - ten Krista vsutku křížuje. - A Kristus, to Tvůj bližní je, - zášť slov jej k smrti bičuje.
2. Na krutých soudců pokyny, - svůj oltář vzal Pán nevinný, - na slabá bedra těžký kříž. - Však srdce zdolá jeho tíž, - ba lidstvo na něm zvedne výš.
3. Hle, zkrvavená kolena – o tvrdý kámen zraněna – pro naši lenost v modlitbách, - bez nichž je rozum v bludů tmách – a vůně mdlá v zlých hodinách.
4. Kdo vloží ruku na Syna, - ten množí muka Matčina, - neb Matka trpí v dítěti. - To, kdo má stále v paměti, - své ruce a rty posvěti.
5. Pán slábne. Třeba člověka, - jenž posměchu se neleká – a odsouzení pomůže. - Pán hledí teskně na muže, - zda strach v nich láska přemůže.
6. Čest vzdejme ženě hrdinné. - Na sebe nedbá pro jiné. - na Pána s láskou pozírá, - zlým zástupem se prodírá, - tvář přesvatou mu utírá.
7. Tím potem, jenž tvář zalije, - Pán rád by svlažil lilie, - by mladým zpevnil nevinnost, - ctnost manželům a poctivost. - Padá pro naši smyslnost.
8. Pán okem těší zástup žen, - ač sám je k smrti usouzen. - Pln lásky matky poučí, - ať dětmi ve svém náručí – i sobě věrnost zaručí.
9. Ježíš břemenem obtížen – potřetí padá pod křížem. - Pro pýchu, kterou v okovy – s ním k spolupráci hotovi – se prodáváme d'áblovi.
10. Pán drzým davem obstoupen – žluč má pít, o šat oloupen, - by odvahu nám k ctnosti dal, - květ čistoty nám zachoval, - nás před opilstvím varoval.
11. Jak divně ten svět odplácí! - Za láskyplnost, za práci – dá Kristu hřeby proklaté, dá na kříž ruce přesvaté – tak chudé a tak bohaté.
12. Pán „Dokonáno!“ zavolal – na všechny strany v šíř i dál! - Je dána oběť jediná, - již smyta lidstva provina. - Svět je už Boží rodina.
13. Hle, druhá Eva pod křížem – meč sedmerý má v srdci svém. - Jak matka lidstva jednala, za plod, jež Eva odňala – svůj Otcí v oběť podala.
14. Má chudý pohřeb Kristus Král! - Vše vnější mu svět odebral. - Vzít nemohl však Boží jas, jenž ztlumen v hrobě krátký čas – v blesk vyšlehne v den třetí zas.

Závěr: V Tvou lásku, Pane, věříme – a srdce svá Ti svěříme. - Ved' údolím nás slz a běd, - tam, kde skrz Tebe budem smět – Trojici věčné chvály pět. - Amen.